

Sygn. akt

III AUa 357/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 sierpnia 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Urszula Kocyłowska
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **26 sierpnia 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **20 stycznia 2015 r.** sygn. akt **IV U 1471/13**

I.zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z dnia 4 września 2013 r. w ten sposób , że płatnik składek J. N. nie ma obowiązku w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. opłacać podwyższonej o 50% składki na ubezpieczenie wypadkowe ,

II.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. na rzecz wnioskodawcy J. N. kwotę 30 zł (słownie trzy dziesięci złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego .

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 września 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na podstawie art. 34 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że podwyższa o 50 % stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązujące płatnika składek J. N., w roku składkowym od 1 kwietnia 2013 roku do 31 marca 2014 roku.

W uzasadnieniu decyzji podano, że płatnik składek w 2012 roku zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego średnią liczbę osób – 12 oraz wykazał rodzaj działalności według PKD 1723Z, zatem wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe winna wynosić 2,00 %, natomiast w deklaracjach rozliczeniowych za miesiące kwiecień i lipiec 2013 roku ubezpieczony wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w nieprawidłowej wysokości 1,47 %. Wnioskodawca zobowiązany był samodzielnie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe, lecz we wskazanych miesiącach zaniżył jej wysokość. Organ rentowy uznał, że płatnik składek nieprawidłowo ustalił liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, co spowodowało zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, zastosował dlatego przepis art. 34 ust. 1 powołanej ustawy w zakresie obligatoryjnego podwyższenia wysokości stopy procentowej składki (tj. naliczenie 150 % jej wysokości).

W odwołaniu od decyzji płatnik składek zarzucił, że na skutek ogólnokrajowych zmian organizacyjnych polegających na przeniesieniu danych z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej w(...)w J.do(...)został błędnie przeniesiony kod PKD, a błąd ten został powielony w dokumencie ZUS IWA za 2012 rok. Nadto wskazał, że nigdy nie zajmował się działalnością wskazaną pod symbolem 17.23.Z, która dotyczy produkcji artykułów piśmiennych, natomiast właściwy jest symbol PKD 18.12.Z dotyczący drukowania i działalności usługowej związanej z poligrafią, a także PKD 18.13. Z oraz 18.14.Z. W związku z wykryciem błędu wniósł o skorygowanie wpisu działalności gospodarczej w (...)oraz o korektę w drukach ZUS. Odwołujący wniósł o powtórny analizę ustalenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej w okresie od dnia 1 kwietnia 2013 roku do dnia 31 marca 2014 roku.

Organ rentowy wnosil o oddalenie odwołania argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Po rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Krośnie wyroku z dnia 20 stycznia 2015 r. oddalił odwołanie .

Sąd Okręgowy ustalił, że płatnik składek J. N.prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...)od 2010 roku w zakresie drukowania, poligrafii i reklamy. Wiodącym rodzajem działalności jest drukowanie materiałów wskazane pod kodem PKD 18.12.Z. Jednym z rodzajów wykonywanej działalności jest także produkcja artykułów piśmienniczych wskazana pod kodem PKD 17.23.Z. Dokonując zgłoszenia działalności gospodarczej do ewidencji ubezpieczony podał rosnąco 18 kodów związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, z kodem PKD 17.23.Z na pierwszym miejscu.

Obsługę działalności płatnika składek w zakresie składania deklaracji ubezpieczeniowych dokonuje biuro rachunkowe prowadzone przez J. S.. W deklaracjach ZUS IWA nr 1/2012 z 29 stycznia 2013 roku podano rodzaj działalności wg PKD 1723Z, natomiast w kolejnej deklaracji ZUS IWA nr 2/2012 z 4 października 2013 roku podano w deklaracji kod PKD 1812Z.

Zgodnie z informacją Urzędu Statystycznego w R.z 15 października 2013 roku ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą według rodzaju przeważającej działalności według PKD2007 – 1723Z, natomiast w dniu 29 sierpnia 2013 roku na podstawie elektronicznego wniosku z CEIDG dokonano w rejestrze zmiany przeważającego rodzaju działalności na 1812Z.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie płatnika składek należało uznać za nieuzasadnione. Powołując treść art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych zgodnie z którym jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych Sąd Okręgowy uznał , że w stanie faktycznym sprawy ma on zastosowanie .

Przepis ten dotyczy bowiem podmiotów, którym organ rentowy samodzielnie ustala stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe przy uwzględnieniu wskaźnika korygującego zależnego od kategorii ryzyka ustalonego dla płatnika składek, tj. w oparciu o wskaźnik częstości określonego ilością poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i rannych oraz zatrudnionych w warunkach zagrożenia.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy wypadkowej dla podmiotów określonych w art. 28 ust. 2 tej ustawy, którym Zakład nie ustalił kategorii ryzyka

z uwagi na brak obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art.

31 ust. 6 , przez trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe wynosi tyle, co stopa procentowa określona dla grupy działalności, do której należy.

Informacje, o których mowa w art. 31 ust. 6 ustawy wypadkowej , to

w szczególności: dane identyfikacyjne płatnika składek określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, rodzaj działalności według PKD, liczba ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego oraz adres płatnika składek.

Sankcję określoną w treści art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej stosuje się także odpowiednio do płatników składek, o których mowa m.in. w art. 33 ust. 1, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności.

Płatnik składek J. N.należał do podmiotów, które samodzielnie określały stopę procentową składki na ubezpieczenia wypadkowe. Zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego 12 osób, przy czym żadnego pracującego w warunkach zagrożenia oraz wskazał kod działalności gospodarczej wg PKD 1723Z.

Z treści wyżej przytoczonego przepisu art. 34 ust. 3 ustawy wypadkowej wynika, że sankcją z art. 34 ust. 1 tej ustawy objęte jest nieprawidłowe wskazanie przez płatnika składek samodzielnie ustalającego stopę procentową składki jedynie takich danych jak: liczba ubezpieczonych i grupa działalności.

Ponieważ J. N.wskazał w deklaracji ZUS IWA nr 1/2012 błędny kod PKD, który nie odpowiada wykonywanej przez niego głównej działalności, zatem zdaniem Sądu spełnił przesłanki z art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej , do zastosowania przez organ rentowy obligatoryjnej stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Powyższy wyrok Sądu I instancji zaskarżył w całości apelację płatnik składek J. N. zarzucając naruszenie prawa materialnego , polegające na pominięciu pełnych okoliczności i dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy .

Apelacja zawiera wniosek o :

- uchylenie powyższego wyroku oraz o powtórna analizę zaistniałych okoliczności w świetle pełnej dokumentacji będącej w aktach sprawy oraz zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji przez uchylenie decyzji ZUS z dnia 04.09.2013 r. oraz zasądzenie kosztów II instancji .

W uzasadnieniu apelujący wskazał w szczególności na pominięcie jego zdaniem przez Sąd I instancji faktu dokonania korekty „Informacji ...” na druku ZUS IWA z symbolem 2/2012 w której podany został właściwy , poprawny i faktyczny symbol PKD 18.12.Z to jest działalności , która jest wyłącznie wykonywana od początku istnienia firmy .

Dokument ten dopuszcza skorygowanie błędnie podanych wcześniej informacji w dowolnym czasie i ze swej istoty jest równoważny z innymi dokumentami składanymi w ZUS , a fakt jego istnienia zdaniem apelującego nie powinien być pominięty w postępowaniu prowadzonym przez sąd I instancji .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Przy prawidłowo ustalonym i bezspornym stanie faktycznym sprawy istotą sporu była zasadność zastosowania przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji wobec płatnika składek sankcji przewidzianej w treści art. 34 ust 1 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych .

W istocie płatnik składek J. N.w deklaracji ZUS IWA nr 1/2012 podał błędny kod PKD, który nie odpowiadał wykonywanej przez niego głównej działalności . Z materiału dowodowego sprawy trudno jednak wnioskować o celowym zamiarze wprowadzenia w błąd organu rentowego , a raczej o splocie niezależnych od płatnika okoliczności , które doprowadziły do wskazania pierwszego z listy kodów PKD (niewłaściwego dla ZUS) zawartych w zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej w wydanym przez (...)w J..

Dla prawidłowego zastosowania przepisu art. 34 ust 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy... w stanie faktycznym niniejszej sprawy w ocenie Sądu Apelacyjnego należało mieć na uwadze wykładnię tego przepisu dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2011 r. sygn. I UK 15/11 i jego uzasadnieniu (publ. LEX nr 1212851) , w którym wyraźnie rozróżniono podanie przez płatnika składek nieprawdziwych danych – co pozwala na zastosowanie sankcji przewidzianej w powołanym wyżej przepisie , od przypadku podania danych nieprawidłowych , jako przypadku nieobciążonego sankcją przewidzianą w omawianym przepisie ustawy „wypadkowej” .

W ocenie Sądu Apelacyjnego podanie przez płatnika składek (następnie skorygowane) danych zgodnych z jednym z kilku istniejących równoległe i obowiązujących kodów działalności PKD nie można uznać , za podanie danych nieprawdziwych , a tym samym działania obciążonego sankcją z art. 34 ust 1 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy...

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny uznał apelację płatnika składek za uzasadnioną i zgodnie z art. 386 § 1 i art. 98 k. p. c. orzekł jak w sentencji wyroku .